

Swedish edition, April 2008.

WingMakers Philosophy: Chamber One.

Life Principles of the Sovereign Integral

WingMakers Filosofi: Första Kammaren

Den Suveräna Integralens Livsprinciper

Varelsens uttrycksmodell (The entity model of expression) är utformad så att den genom sitt biologiska instrument skall kunna utforska nya vibrationsfält. Genom denna ”upptäcktsresa” transformeras varelsen till en ny nivå vad gäller förståelse och uttrycksform, så kallad en Suverän Integral. Den Suveräna Integralen är en varelses fullaste uttryck inom universa av tid och rymd, och är den nivå, som bäst ger exempel på de förmågor, som Källans Intelligens uttrycker inom varelsen. Den Suveräna Integralen är också det naturliga existensstillståndet för den varelse, som har omvandlats bortom existensens evolutions/frälsarskapsmodell och som tagit avstånd från Hierarkins kontrollerande aspekter genom att fullständigt aktivera sina inbäddade Koder från Källan. Det här är den kapacitetsnivå som blev ”sådd” inom varelsen när den från början skapades av Första Källan. Alla varelser inom universa av tid och rymd befinner sig på olika stadier i att omvandlas på det här sättet genom erfarenhet och var och en är förutbestämd att uppnå den Suveräna Integralens nivå allteftersom deras Koder från Källan blir fullt aktiverade.

Den omvandlande erfarenheten består i insikten, att varelsens uttrycksform har förmågan att vara direkt tillgänglig för information från Källans Intelligens, och att Första Källans information hittas inom den Suveräna Integralens nivå hos varelsen. Med andra ord, så är det mänskliga instrumentet, bestående av sina biologiska, emotionella och mentala förmågor, inte förvaringsplatsen för varelsens Koder från Källan. Inte heller har det mänskliga instrumentet förmågan att nå ut till och samla in den här förlösande informationen – denna fantastiska frihet, som det innebär att få tillträde till Allt Som Är. Det är varelsen som både är en hamn och ett instrumentet för att komma åt aktiveringen av den Kod från Källan, som tillåter den omvandlande erfarenheten att manifesteras genom integreringen av det mänskliga instrumentet och den suveräna varelsen.

Den omvandlande erfarenheten består i en insikt, att den verklighet som uppfattas är Källans Verklighet, vilken personifierats i form av en individualitet. Sålunda blir Källans Verklighet och den suveräna verkligheten oskiljaktiga såsom vind och luft. Det här sammanflödet blir man varse endast genom den här omvandlande, transformerande erfarenheten, vilken är olik allt man känner till inom universa av tid och rymd.

Det har funnits människor på Jorden, som har erfarit en svag vindpust av denna mäktiga storm. Många har kallat den uppstigning (ascension); andra har gett upplevelsen namn som illumination, vision, upplysning, nirvana eller kosmiskt medvetande. Även om dessa erfarenheter är djupa med mänskliga mått, så är detta bara den Suveräna Integralens begynnande ansatser, då den mer och mer blir erfaren i att beröra och väcka upp den egna existensens avlägsna gränsländ. Vad de flesta arter definierar såsom det ultimata salighetstillståndet är snarare den Suveräna Integralens intryck, när den viskar till sina utposter inom formen och puffar på dem för att de skall se inåt mot sin existens rötter och förena sig med denna formlösa och gränslösa intelligens som genomtränger allt.

Den här omvandlande erfarenheten ligger långt utöver det mänskliga dramats vanliga mått. Man kan jämföra med att stjärnorna på himlen är bortom jordens beröring. Du kan observera stjärnorna med dina mänskliga ögon, men du kommer aldrig att beröra dem med dina mänskliga händer. På samma sätt kan du bara dimmigt inse på förhand, vad denna omvandlande erfarenhet innebär hos det mänskliga instrumentet, men du kan inte erfara den genom det mänskliga instrumentet. Den kan bara göras tillgänglig genom varelsens helhet, för det är bara inom helheten, som Källans Koder och deras resterande effekter från Källans Verklighet kan existera såsom insikt. Och uppriktigt sagt, så uppnås bara denna helhet, när det individuella medvetandet är separerat från tiden och har förmågan att se sin existens i tidlöshet.

Inte desto mindre är det mänskliga instrumentet inte helt villigt till att medverka i den transformerande erfarenheten att låta den ”trigga igång” – likt en metamorfos – integrationen av formens identiteter med den Suveräna Integralen. Det här är insiktens och uttryckets nästa steg hos varelsen, och den aktiveras när varelsen formar sin verklighet utifrån livsprinciper, som är symboliska för Källans Verklighet, i motsats till att formas från en yttre källas verklighet, som är bunden till evolutionens/frälsarskapets existensmodell.

De här livsprinciperna är skapelsens mallar hos Källans Intelligens. De är utformade för att skapa en verklighet utifrån den Suveräna Integralens perspektiv och för att driva på dess manifestation inom de vibrationsfält, som hittills har tillbakavisat den. Detta är principer, som skapar möjligheter för integrationen mellan varelsens formlösa och helt formade identiteter. Dessa principer är broar, som gör att det mänskliga instrumentet – med alla sina beståndsdelar intakta – kan erfara den Suveräna Integralens helhetsuppfattning.

Allteftersom det mänskliga instrumentet blir alltmer känsligt för Källans Intelligens dras det till livsprinciper, som symboliskt uttrycker de formbildande principerna hos den ursprungliga skapelsen. Det finns en stor mängd uttryck, som kan framkalla den Suveräna Integralens

omvandlande erfarenhet och befria varelsen från påverkan av tid och rymd och yttre kontroll. Eftersom uttrycket kan variera, så är dess avsikt ganska snävt definierat, eftersom avsikten är att expandera in i ett tillstånd av integrering, varigenom det mänskliga instrumentet alltmer sammanfaller med den Suveräna Integralens perspektiv.

Det finns tre särskilda livsprinciper, som påskyndar den omvandlande erfarenheten och hjälper till att förena det mänskliga instrumentet med den Suveräna Integralens perspektiv. Dessa är:

- 1) Att genom tacksamhet uttrycka sitt förhållningssätt till universum. (Universal relationship through gratitude.)
- 2) Att se Källan i allting. (Observance of Source in all things.)
- 3) Att ge näring åt livet. (Nurturance of life.)

När individen tillämpar dessa principer, så uppenbarar individens livserfarenheter en djupare mening i livets till synes slumpartade händelser, - sett både i ett universellt och personligt sammanhang.

Att genom Tacksamhet uttrycka sitt Förhållningssätt till Universum.

Det här är principen, att Helhetens Universum representerar en kollektiv intelligens, som kan personifieras som en enda Universell Varelse. Således kan man här dra slutsatsen, att det bara finns två varelser inom hela kosmos: den individuella varelsen och den Universella Varelsen. Lika mycket som individen är mottaglig för intryck och konstant förändras för att anpassa sig till ny information, så är också den Universella Varelsen lika mottaglig. Den Universella Varelsen är ett dynamiskt och levande mönster bestående av energier av möjligheter och erfarenheter, som hänger ihop och som man kan känna igen liksom en väns personlighet och beteende.

Den Universella Varelsen reagerar inför individen och dess förnimmelser och uttryck. Den är liksom en blandad all-personlighet, som är genomsyrad av Källans Intelligens och svarar på individens förnimmelser liksom en vattendamm, som speglar den bild som överskuggar den. Var och en i ett mänskligt instrument är i sin innersta kärna faktiskt en suverän varelse, som kan omvandla det mänskliga instrumentet till ett instrument för den Suveräna Integralen. Emellertid så beror denna omvandling på, huruvida individen väljer att projicera en bild från en Suverän Integral på den Universella Varelsens ”spegel”, eller väljer att projicera en mindre bild, som är en förvrängning av dess sanna tillstånd.

Principen att genom tacksamhet uttrycka sitt förhållningssätt till universum innebär först och främst hur man medvetet formar om sin självbild genom att uppskatta den Universella Varelsens hjälpande ”spegel”. Med andra ord, så är den Universella Varelsen ens partner i att

forma verklighetens uttryck i livet. Verkligheten är en inre skapelseprocess, som är fullständigt fri från yttre kontroll och villkor, om individen projicerar en suverän bild på den Universella Varelsens spegel.

Den här processen är ett utbyte med stödjande energier från individen till den Universella Varelsen och den här energin tillämpas bäst genom en uppskattning av hur perfekt och exakt utbytet sker under varje ögonblick i livet. Om individen är medveten (eller åtminstone intresserad av att ha medvetenhet) om hur perfekt den Universella Varelsen stöder individens suveräna verklighet, så finns där en mäktig och naturlig tacksamhetskänsla, som flödar från individen till den Universella Varelsen. Det är detta tacksamhetens källflöde, som öppnar den stödjande kanalen från den Universella Varelsen till individen och etablerar ett samarbete som har till mål att omvandla det mänskliga instrumentet till ett uttryck för den Suveräna Integralen.

Det är i princip tacksamhet, - som omvandlas till en uppskattning av hur det inbördes sambandet mellan individen och den Universella Varelsen arbetar, - som öppnar det mänskliga instrumentet för dess samhörighet med den suveräna varelsen och som gynnar instrumentets slutliga omvandling till den Suveräna Integralens nivå med dess förnimmelse och uttryck. Individens samröre med den Universella Varelsen är nödvändig att odla och ge näring åt, därför att det här bestämmer mer än någonting annat, hur accepterande individen är inför livets myriader av former och manifestationer.

När individen accepterar förändringar inom den suveräna verkligheten såsom den Universella Varelsens skiftande persona, så lever individen i större harmoni med livet självt. Livet blir ett energiutbyte mellan individen och den Universella Varelsen, ett liv som tillåts att uttryckas utan dömande och som kan erfaras utan rädsla. Det här är den grundläggande innebörden i villkorlös kärlek: att erfara livet med alla dess manifestationer som en enda, förenad intelligens som svarar perfekt på den projicerade bilden från det mänskliga instrumentet.

Det här är orsaken till, att när det mänskliga instrumentet projicerar tacksamhet till den Universella Varelsen, oavsett omständighet eller villkor, så blir livet mer och mer stödjande till att öppna det mänskliga instrumentet för att aktivera Källans Koder och till att leva livet inom ramen för syntesmodellen. (the synthesis model of expression) Känslan av tacksamhet tillsammans med det mentala begreppet uppskattning uttrycks som ett osynligt budskap, alltid och i alla riktningar. I det här speciella sammanhanget är tacksamhet mot den Universella Varelsen det motiv som överbryggat och ligger bakom alla uttrycksformer, som det mänskliga instrumentet strävar efter.

Varje andetag, varje ord, varje beröring, varje tanke, allting är centrerat kring uttrycket för denna känsla av tacksamhet. En tacksamhet över att individen är suverän och stöds av en Universell Varelse, som uttrycker sig genom alla intelligenta former och manifestationer med det enda målet att skapa en ideal verklighet för att aktivera Källans Koder hos individen och omvandla det mänskliga instrumentet och varelsen till den Suveräna Integralen. Det är denna speciella form av tacksamhet, som accelererar aktiveringen av Källans Koder och deras

typiska förmåga att integrera de olika beståndsdelarna hos det mänskliga instrumentet och varelsen och omvandla dem till förnimmelser och uttryck på den Suveräna Integralens nivå.

Tiden är den enda faktor som förvränger detta annars så klara samband mellan individen och den Universella Varelsen. Tiden kommer emellan och skapar fickor av misströstan, hopplöshet och övergivenhet. Emellertid är det precis dessa ”fickor”, som ofta aktiverar Källans Koder hos varelsen och etablerar ett mer intimt och harmoniskt förhållande till den Universella Varelsen. Tiden skapar separation i upplevelsen och man uppfattar bristen på sammanhang hos verkligheten, vilket i sin tur skapar tvivel på ärligheten och det överbryggande syftet i systemet hos den Universella Varelsen. Resultatet skapar en rädsla att universum inte är en spegel utan snarare en kaotisk och nyckfull energi.

När det mänskliga instrumentet kopplas ihop med den Suveräna Integralen och lever utifrån det här perspektivet som sin utvecklande verklighet, så drar den till sig ett naturligt tillstånd av harmoni. Det här betyder inte nödvändigtvis att det mänskliga instrumentet är utan problem eller obehag, utan snarare visar det på en uppfattning, att där finns ett väsentligt syfte i det som livet uppenbarar. Med andra ord, den grad av naturlig harmoni, med vilken du upplever att livserfarenheterna är meningsfulla, speglar med vilken grad du lever i samklang med den Suveräna Integralen. Den här upplevelsen av naturlig harmoni visar också, att din personliga verklighet måste flöda från de här skikten av det multidimensionella universumet för att skapa varaktig glädje och inre frid.

Tacksamheten är en viktig fasett av kärleken, som öppnar det mänskliga instrumentets erkännande av den Universella Varelsens roll. Tacksamheten leder tillbaka din avsikt till att vara en stödjande förlängning av den suveräna verkligheten, snarare än att vara ödets nyckfulla förlängning eller till att vara en slavisk reaktion på ett mekaniskt, fristående universum. Då man etablerar en relation med den Universella Varelsen genom sitt utflöde av tacksamhet, drar man också till sig en livserfarenhet som är transformerande, en erfarenhet som i rikt mått är ägnad åt att blotta livets djupaste mening och bästa utvecklingssyfte.

Att se Källan i allting.

Det här är principen, att Första Källan är närvarande inom alla verkligheter tvärs igenom alla energimanifestationer. DEN är invävd i alla ting liksom en mosaik, vars bitar sitter fast vid samma vägg och på så sätt är förenade. Emellertid är det inte bilden som förenar mosaiken, utan väggen, på vilken dessa bitar sitter fast. På samma sätt målar Första Källan en bild så mångfaldig och synbarligen utan samband, så där tycks inte finnas något som förenar. Ändå är det inte de yttre manifestationerna som förenar. Det är de inre energicentra, på vilka bitarna lagras i mångfald, som förenar alla manifestationer.

Den här centrala biten energi är allt livs kollektiva magasin i alla vibrationsfält inom Helhetens Universum. Det är Första Källan som klär av SIG SJÄLV i alla former genom

projiceringen av sin Källas Intelligens in i alla livets fragment. Alltså är Källans Intelligens – då den agerar som en utvidgning av Första Källan – den förenande energi som är ”väggen”, på vilken alla bitarna i livets mosaik sitter fast. Livet flödar från en Källa av energi, som länkar samman allt med Allt och ett med En.

Att observera Källan inom Alla Ting är principen, att alla manifestationer av liv förmedlar ett uttryck från Första Källan. Det spelar ingen roll hur långt den förenande energin har blivit förvanskad eller förvrängd. Källan kan observeras. Det innebär handlingen att lägga märke till energiföreningen, även när de yttre manifestationerna förefaller slumpmässiga, förvanskade, osammanhängande eller kaotiska.

När alla livets manifestationer genuint uppfattas som fragmentariska uttryck från Första Källan, blir likheten i den vibration, som ligger bakom alla livsformer förnimbar för det mänskliga instrumentet. Liv visar sig i början såsom en utvidgning av Verklighetens Källa, och sedan som en individualiserad energifrekvens placerad inom en form. Den vibrerar i sitt rena, tidlösa tillstånd, precis på samma sätt inom alla livets manifestationer. Detta är den gemensamma grund, som allt liv delar. Detta är den ton, den likhetens vibration, som återfinns inom alla livsformer och som förenar mångfaldens alla uttryck med grunden för all existens, känd såsom Första Källan. Om en individ har förmågan att titta på vilken livsform som helst med likhetens ögon, så observerar denne Källan inom alla ting.

Även om som det här kan tyckas vara ett abstrakt koncept, så förverkligas det genom att öva sig i att leta efter de yttre och inre manifestationerna av Första Källan. På ett mycket påtagligt sätt förväntas individen att uppmärksamma verksamheten hos Källans Intelligens inom varje fasett av sin erfarenhet. Det innebär en obestridlig förväntning om att allting befinner sig på rätt plats och utför sin optimala funktion, och tjänar sitt syfte i livet för att aktivera sitt fullaste uttryck i det närvarande ögonblicket. Detta är inställningen, att allt liv befinner sig i ett tillstånd av sitt optimala förverkligande och ger en optimal erfarenhet, oavsett villkor och omständigheter. Detta är uppfattningen, att livet är perfekt i sitt uttryck, därför att det flödar ut från det perfekta och att det inte har någon betydelse hur avvikande dess manifestationer är, - livet är en utvidgning av Källans Verklighet.

I ljuset av det uppenbara kaos och den synbara förstörelse som följer livet på jorden, så är det här en inställning eller uppfattning, som kan tyckas naiv. Hur kan livet, - i alla dess former och uttryck – uppfattas som optimalt eller perfekt? Det här är livets stora paradox och det kan inte det mänskliga instrumentets mentala och emotionella förmågor förlika sig med. Detta kan bara förstås i sammanhanget med den varelse, som är odödlig, obegränsad, tidlös och suverän. Paradoxer existerar, därför att det mänskliga dramat är alltför begränsat i sitt omfång och såsom måttstock för att kunna släppa in en helhetsuppfattning och belysa hur puzzelbitarna är förenade i perfekt relation till varandra.

Dimensionerna av tid och rymd och elementen av energi och materia begränsar det mänskliga dramat. Det utspelar sig på överlevnadens och det dysfunktionella beteendets scener på grund av Hierarkins metoder att kontrollera information och manipulera villkor. Varelsen inom det

mänskliga instrumentet uttrycks till stor del inte och utnyttjads inte i det mänskliga dramat, och därför ser man livets synbara perversiteter och ofullkomligheter isolerat och som hinder för det perfekta i stället för själva perfektionen.

Livet är perfekt i sin beslutsamhet att utvidga och uttrycka en intelligens som saknar gränser. Detta är livets grundläggande syfte i all dess mångfald av manifestationer, och detta är närvaron av Första Källan, - som uttrycker SIG SJÄLV som en vibration av likhet och jämlikhet, - vilken kan observeras inom alla ting. Sensorisk inmatning, påverkan av sinnet (Övers. anm: Från musik, sång, konst, lyrik etc.) som härstammar från det mänskliga instrumentet är begränsad till frekvenser inom specifika områden, som bara förmedlar ett eko av den här vibrationen från Källan. Den sanna frekvensen kan förstås genom noga övervägd och fokuserad kontemplation på den inneboende likhet, som finns inom alla ting och genom förmågan att tränga igenom den yttre bilden till bildens ursprung.

De här insikterna kräver ett nytt sensoriskt system, ”sinnen”, utöver de fem sinnen som regerar den mänskliga världen i er tid. Dessa nya sinnen är något som växer fram genom aktiveringen av Källans Koder och representerar den första fasen i transformationserfarenheten. Med den här nya förmågan kommer det mänskliga instrumentet att kunna uppfatta inte bara närvaron av Första Källan, utan också den tidlösa essensen inom allt liv, som är individualiserat och unikt separerat från Första Källan.

Att kalla fram varelsens förmåga inom det mänskliga instrumentet är den ideala metoden för att uppnå en varaktig sensitivitet för Källans vibration. Det här är det sätt, på vilket en individ kan utveckla förmågan att observera Källan i alla ting. Det är inte bara att Första Källan finns inom varje individuell energimanifestation, utan DEN är också helheten i själva livet. Alltså kräver principen en uppmärksamhet på Källan i alla DESS skilda manifestationsformer, likaväl som i livet i sin helhet.

Att ge näring åt livet.

Livet, som det definieras här, är en individs suveräna verklighet. Den verkligheten är subjektiv och mottaglig för intryck till det mänskliga instrumentet. Livet är summan av alla erfarenheter som flyter förbi i individens förmågsfält i nuets dimension. Det finns aldrig ett slut på livet eller ett skrivet slutkapitel. Livet är evigt, men inte i den abstrakta betydelsen att det aldrig slutar eller börjar, utan snarare så är dess verkliga betydelse, att livet expanderar för evigt för att uttrycka Källans Intelligens i alla vibrationsfält inom Helhetens Universum.

Att ge näring åt livet innebär principen, att en individ är inriktad mot den naturliga expansionen av den intelligens som är inneboende i allt liv. Det här är en inställning, som ökar den livsenergi, som flödar förbi individen med det klara syftet att diskret ge sitt stöd. Inställningen innebär handlingen att identifiera det högsta motivet inom alla energiformer och stödja flödet av energin mot dess ultimata uttryck. Genom att göra detta utförs handlingen

utan dömande, utan analys eller utan att man är bunden till något resultat. Det är helt enkelt frågan om att ge näring åt den energi som flödar från alla manifestationer och stödja deras livsuttryck.

Detta avviker från den normala uppfattningen, att närande stöd bara kan ges, när energin överensstämmer med den personliga viljan. När individen emellertid kan se på livet som ett integrerat energiflöde, som uttrycker en expanderande intelligens, så äras livet som en förlängning av Första Källan. I det här sammanhanget, finns där ingen energi som är missriktad eller inte värd stöd och näring. Samtidigt som det här kan tyckas som en motsägelse till beviset om missbruk av energi på jorden, så är även energi som är belastad med ”ond avsikt” inte desto mindre en energi, som flödar utåt i sitt sökande efter ett högre uttryck.

Alla energiformer kan näras och stödjas fram till sitt högsta uttryck och detta är den här principens grundläggande handling. Här krävs förmågan att uppfatta det orsaksmässiga motivet (the causal motive) och det ultimata uttrycket hos livsenergin, då den passerar igenom individens suveräna verklighet. Energi är ett livselement som är så subtilt sammanvävt med formen så att de är ett; i stort sett på samma sätt som rymd och tid är olösligt hoplänkade till en enhet. Energi är ett motiv, en avsikt. Den är intelligent bortom sinnets förmåga att tänka logiskt. Även om den är en kraft, som är föremål för mänskliga tillämpningar som förnekar sitt högsta uttryck, så genomsyrar energin alltid livet med motivet att utvidga och utveckla.

Livsenergin befinner sig alltid i ett tillstånd av tillblivelse. Den är aldrig statisk eller på tillbakagång i sitt naturliga tillstånd. Det mänskliga instrumentet är mycket skickligt i att ge näring åt den här naturliga energiexpansionen för att utforma nya kanaler för uttryck och erfarenheter. Faktum är, att det primära syftet med det mänskliga instrumentet är att expandera den livsenergi, som omgärdar dess suveräna verklighet inom fysisk existens och omvandla den till nya nivåer av uttryck, som mer exakt reflekterar den Suveräna Integralens perspektiv.

Det finns många specifika handlingar, som man kan göra för att ge näring åt livet. Varje varelse är på sätt och vis programmerad inom sina Koder från Källan att omvandla energi genom en ofantlig mängd möjligheter. Genom att arbeta genom det mänskliga instrumentet, har varelsen förmågan att samla ihop och förvara energi inom det mänskliga instrumentet och omdirigera dess syfte och användning. Omvandlingen av energi kan inträffa på antingen de personliga eller på de universella uttrycksnivåerna. Detta betyder, att inom en individs suveräna verklighet kan energin förvandlas och anpassa sig till en vision av personlig välfärd eller till en vision av universell välfärd och god vilja.

En av de bästa metoderna för att omvandla energi är genom sitt eget trossystem. Alla övertygelser har energisystem, som fungerar såsom förlossningsrum för övertygelstens manifestation. Inom de här energisystemen finns strömmar som styr livserfarenheter. Det mänskliga instrumentet är medvetet om dessa strömmar antingen på ett medvetet eller

omedvetet plan, och låter de här strömmarna föra sig in i den erfarenhetsvärld, som är exemplet på den här individens sanna trossystem.

Genom att odla övertygelser, som expanderar och omvandlar energi, kan det mänskliga instrumentet börja använda energisystem, som ger näring åt livet i alla dess myriader av former. När övertygelsen är klart definierad i det levnadssätt, som man vill ha, så engagerar sig energisystemet i nuet, - inte i någon tid som skall komma. Nu. Energisystemet blir oskiljaktigt från det mänskliga instrumentet och vävs in i dess ande som en tråd av ljus. Så klarhet i tron är nödvändig för att ta den här trons energisystem i anspråk, och tillåta att den ger näring till livet i alla dess aktiviteter.

Så återigen, att ge näring åt livet är viktigt för både de personliga och universella verkligheterna inom Helhetens Universum, vilket innehåller alla vibrationsfält, som är sammanlänkade liksom trådar i en oändligt expanderande vävnad. Allteftersom individen på detta sätt väcks upp till sin skapande kraft, väcks upp till sin förmåga att förvandla energi och öka på den i den rena avsikten att diskret hjälpa, blir man en förmedlare av Verklighetens Källa och en arkitekt till existensens syntesmodell (the synthesis model of existance).

Genom en fortgående användning av de här livsprinciperna, blir Källans Intelligens alltmer varelsens identitet och varelsen blir det mänskliga instrumentets identitet. Sålunda omvandlas identiteten och i kölvattnet av den här omvandlingen förenar den Suveräna Integralen det mänskliga instrumentet med varelsen och varelsen med Källans Intelligens. Det är den här föreningen och de här skiftena hos identiteten, som är det klara syftet med att uttrycka den Suveräna Integralens livsprinciper. Om där finns någon annan intention eller mål hos individen, så kommer de här principerna att förbli missförstådda och deras katalytiska krafter förblir sovande.

Det är den Suveräna Integralens synsätt att allt liv är ren kärlek i dess fullaste uttryck, och att inom detta enda begrepp är allt liv uttänkt och existerar för evigt. Det här blir kärnan i ens tro, ur vilken alla andra övertygelser kommer och som en följd av detta visar sig ens trossystem med en klar avsikt att stödja detta grundläggande synsätt; - att nära, att uppmärksamma och uppskatta Helhetens Universum som en vagga från vilken allt liv skapas och utvecklas och sedan, slutligen uttrycka sin erkänsla för det.

De här livsprinciperna är endast symboler klädda i ord och tillägnade det mänskliga instrumentet som ett potentiellt recept för att röra om och väcka upp den glöd av ljus som oförtröttligt brinner därinne. Det finns inga specifika tekniker eller ritualer, som krävs för att väcka upp kraften i de här principerna. Det är helt enkelt frågan om ett synsätt. I sin verkliga mening är de avsikter, som drar till sig den erfarenheten som utvidgar medvetandet. Livsprinciperna förser oss inte med snabba fix eller omedelbara förverkliganden. De förstärker den personliga viljan och den avsikt som klart visar hur man lever. Deras omvandlande kraft ryms enbart i avsikten med deras tillämpning.

Genom de här livsprinciperna hos den Suveräna Integralen kan individen bli en mästare i att ta bort gränserna inom Självet. Gränser är satta, slöjor är neddragna, och ens ljus är dämpat helt enkelt för att yttre, hierarkiska kontroller skapar rädsla för de okända och mystiska övningarna hos ett suveränt väsen. I de här livsprinciperna finns, om de verkligen används i rent syfte, redskapen för att skynda på den Suveräna Integralens framträdande och känna dess synsätt, dess insikter och dess kraftfyllda förmågor att skapa nya verkligheter och forma dem till lärorika äventyr, som befriar och expanderar medvetandet. Det här är den avsikt, som är grunden för principerna och kanske den bästa orsaken till att utforska dem.